

Molí de Rigat

Vilanova del Camí

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Riba esquerra del riu Anoia / Riba dreta de la riera de Castellolí
Emplaçament: Al marge dret de la riera de Castellolí, al punt on aquesta desemboca al riu Anoia
Alçada: 275

Coordenades:

Latitud: 41.56435
Longitud: 1.6601
UTM Est (X): 388278
UTM Nord (Y): 4602275

Classificació

Número de fitxa: 08302 - 10
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Popular
Segle: XVIII
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Problemes als ràfecs de la teulada del costat de tramuntana i ponent
Protecció: Legal
Observacions protecció: POUM "Clau 5d" "Elements històrics, artístics o naturals".
Número inventari: Sí (P. A. 6140)
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 08303A005001390000QR
Autoria de la fitxa: Miquel Gea Bullich
Data de registre de la fitxa: dl., 30/11/2015 - 01:00

Descripció

El molí de Rigat segueix el model de molí paperer per excel·lència. Compta amb tres parts diferenciades: comptador-vivenda, mirador i molí, amb tipologia de masia senyorial.

L'edifici presenta planta rectangular amb la façana principal mirant a tramuntana, en un dels costats curts del rectangle. Està format per planta baixa, planta primera, segona, tercera i golfes.

El sostre és de teula, amb el carener perpendicular a les façanes curtes i per tant paral·lel a les llargues. La façana principal compta amb la porta d'entrada a la planta baixa, que és allindada i no ocupa una posició centrada. Sobre la porta, en els llocs on s'ha perdut l'arrebossat, s'entreveu el que sembla un arc pla de maó. De fet, la façana principal té una composició un tant anàrquica pel que fa a la planta baixa i la planta primera, mentre que les plantes segona, tercera i golfes presenten les seves obertures disposades en perfecta simetria. Aquesta característica es repeteix a totes les cares de l'edifici, és a dir, que presenta una disposició desordenada de les obertures de la planta baixa i la planta primera i perfectament organitzades pel que fa a les plantes segona i tercera (i golfes també en l'altre costat curt, el de migdia). No tenim prou elements (i més tenint en compte que no hem pogut efectuar una visita a l'interior) per esclarir si aquesta clara diferenciació es correspon amb dues fases constructives de l'edifici. En aquest sentit, si fos així, la part baixa (planta baixa i planta primera) podria correspondre al molí draper original i la part més elevada es podria correspondre amb la conversió a molí paperer, que necessita de les sales d'assecatge.

En general les obertures són pràcticament rectangulars, amb la llinda formada per un arc escarser molt rebaixat, quasi imperceptible.

Tornant a la façana principal, a nivell de la planta primera s'hi ubica un nínxol amb una imatge escultòrica de Sant Pere als peus de la qual hi trobem gravades dues dates: l'original de la imatge: 1879 i una afegida posteriorment l'any 1939.

Història

El 1735 els ducs de Medinaceli autoritzaren establir un molí de draps en aquest indret, molí que posteriorment es transformà en molí paperer. Cobraven per permetre l'ús de l'aigua del riu.

Des del 1924, l'empresa Aigua de Rigat subministra a Igualada i Vilanova del Camí.

Entre 1967 i 2014 fou la seu d'una col·lecció hidràulica de Ròmul Gavarró i Castelltort amb una biblioteca associada monogràfica sobre aigua que era la més gran del país. Els hereus del senyor Gavarró traslladaren la col·lecció fora del municipi en vendre's l'edifici a la societat d'aigües Agbar.

Bibliografia

TERMENS I GRAELLS, M. (1991). "Vilanova del Camí", A: Història de l'Anoia. 2 vol. Manresa.

